

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-370/07) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Ustalenie stanowisk, które mają być zajęte w imieniu Wspólnoty w organie utworzonym przez umowę — Obowiązek uzasadnienia — Wskazanie podstawy prawnej — XIV Konferencja Stron Konwencji o Międzynarodowym Handlu Dzikimi Zwierzętami i Roślinami Gatunków Zagrożonych Wyginięciem (CITES))

(2009/C 282/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Valero Jordana i C. Zadra, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Jacqué, F. Florindo Gijón i K. Michoel, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: E. Jenkinson oraz I. Rao, pełnomocnicy, oraz D. Wyatt, QC)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie określenia stanowiska Wspólnoty w przedmiocie niektórych wniosków przedłożonych na XIV Konferencji Stron Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES) zorganizowanej w Hadze (Niderlandy) w dniach 3–15 czerwca 2007 r. — Wybór podstawy prawnej

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady Unii Europejskiej z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie określenia stanowiska Wspólnoty w przedmiocie niektórych wniosków przedłożonych na XIV Konferencji Stron Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES), Haga, (Niderlandy), 3–15 czerwca 2007 roku.
- 2) Skutki zaskarżonej decyzji zostają utrzymane w mocy.
- 3) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 4) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 22.09.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-438/07) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 91/271/EWG — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Brak wymogu bardziej rygorystycznego oczyszczania azotu przez wszystkie oczyszczalnie ścieków komunalnych z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej ponad 10000)

(2009/C 282/06)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: I. Koskinen, L. Parpala, M. Patakia i S. Pardo Quintillán, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji (Przedstawiciel: A. Falk, pełnomocnik)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Republika Finlandii (Przedstawiciele: J. Heliskoski i A. Guimaraes-Purokoski, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 5 ust. 2, 3 i 5 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135, s. 40), zmienionej dyrektywą Komisji 98/15/WE z dnia 27 lutego 1998 r. (Dz.U. L 67, s. 29) — Brak zapewnienia, aby wszystkie zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej ponad 10 000, które są odprowadzane bezpośrednio do obszarów wrażliwych lub ich zlewni, spełniały odpowiednio wymagania załącznika I dyrektywy Rady 91/271/EWG.

Sentencja

- 1) Nie zapewniając w praktyce, by, najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r., wszystkie zrzuty z wyluczonych w załącznikach 2 i 3 do odpowiedzi na skargę, po zmianach wprowadzonych w duplice, oczyszczalni ścieków komunalnych pochodzących z aglomeracji o RLM wynoszącej ponad 10 000, które są odprowadzane bezpośrednio do obszarów wrażliwych lub ich zlewni, spełniały odpowiednie wymagania załącznika I dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, zmienionej dyrektywą Komisji 98/15/WE z dnia 27 lutego 1998 r., Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie art. 5 ust. 2, 3 i 5 tej dyrektywy 91/271.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.